

BLUEGRASSOVÉ LISTY

PF 2024

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XXVIII, prosinec 2023

Modré strunky – Předkolo Banjo Jamboree – Billy Strings
Festivaly BG Marathon, Bluegrass dokořán, Posvícení v
modrém – Because of Blue – Modrotisk - 40 let – a další ...

číslo

4

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR z.s.?

BA je zapsaný spolek (dříve občanské sdružení) založený v roce 1995, celou organizaci řídí zvolené předsednictvo, současným předsedou je Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe, aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se také snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jak je činnost BA?

- » BA vydává Bluegrassové listy.
- » BA spolupořádá nejstarší evropský bluegrassový festival v Evropě, Banjo Jamboree.
- » BA používá databázi členů k zaslání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce.
- » BA vítá další náměty svých členů.
- » Internetové stránky BA jsou na adrese: <http://www.bacr.cz>.

Členství v BA

- » Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 300 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 150 Kč.
- » Pro kapely je možno využít institut kolektivního členství za 700 Kč, každý z kapely obdrží průkazku a bude dostávat vlastní výtisk BL (všechny výtisky budou zasílány na adresu kapelníka) a samozřejmě bude mít i všechny další výhody vyplývající z členství.
- » Dalším typem členství je pořadatelské členství za 700 Kč, pořadatel dává členům BA slevu na vstupném (min 10%, alespoň 20 Kč) na jím pořádaných akcích a uvede BA na plakátech; sám má zdarma zajištěnu inzerci svých akcí v BL (1 stránkav BL / rok / na akci), na webu BAČR v dalších tiskovinách vydávaných BAČR.
- » Pro sponzory BA je určen institut doživotního členství za 5.000 Kč.

» Všechny typy členství vyřizuje sekretář BA, který rovněž dojedná individuálně podrobnosti týkající se kolektivního, pořadatelského a sponzorského členství. Za člena je rovněž možno přihlásit se na některých akcích.

Výhody členství

- » Slevy ve vybraných obchodech s hudebninami.
- » Zdarma Bluegrassové listy nejméně 4x ročně.
- » Zařazení do databáze členů – v případě zájmu možno e-mailem zasílat pozvánky na akce.
- » Možnost zapůjčení aparatury.
- » Sleva na vstupném na Banjo Jamboree a některé další festivaly a akce.

Zájemci o členství mohou zasílat peníze převodem nebo složenkou nebo na účet:

2801981784/2010, Fio banka

Do kolonky "zpráva pro majitele účtu" uveďte svoje jméno příjmení (ev. název kapely) + "členství BAČR". Pokud jste noví členové, pošlete prosím e-mailem svou adresu na petrgartner@tiscali.cz, ať víme, kam posílat Bluegrassové listy. Případné informace u členů výboru:

Petr Brandejs předseda
mobil: 777 122 569,
e-mail: brandejs@seznam.cz.

Martin Čechura šéfredaktor bluegrassových listů
mobil: 731 446 354,
e-mail: mcechura@zcm.cz.

Petr Gärtner (databáze členů, průkazky)
mobil: 737 971 477,
e-mail: petrgartner@tiscali.cz

Obsah

Bluegrassová asociace.....	2
Slovo předsedy.....	4
Bluegrassová asociace a já, aneb Proč já?.....	5
Virtuální předkolo Banjo Jamboree 2024.....	7
Modré strunky v roce 2023.....	8
Jubileum Modrotisku – 40 let (1983-2023).....	10
Because of Blue.....	11
Swing Grass Revival	13
Professional Deformation.....	15
Bluegrass Marathon 2023.....	16
Bluegrass Dokořán Karviná 2023.....	17
Posvícení v modrém.....	20
Bluegrass Wellness 2023 – reportáž.....	24
Bluegrassové dílny ATAmusic v roce 2023.....	28
Vojta Šlajs na Banjo Campu Bély Flecka.....	31
Billy Strings 8.8.2023.....	34
Od plotny skok: Známe se.....	36
Monogram C&W Club: Poslední výstřel – CD.....	37
Kalendář akcí 2023 / 2024.....	38
Servis.....	41

Výzva všem členům BAČR

Chtěli bychom s vámi komunikovat efektivněji ohledně aktualit týkajících se BAČR (členství, volby do předsednictva atp.). Také si myslíme, že o některých nejdůležitějších novinkách na české i zahraniční scéně byste se jako členové bluegrassové komunity měli dozvědět dřív, než z čtvrtletně vydávaných Bluegrassových listů. Potřebujeme k tomu jen vaši emailovou adresu. Pošlete nám ji prosím prostřednictvím jednoduchého formuláře na stránce Členství na webu bacr.cz. Žádné obavy, nebudeme vás zahlcovat spamem – jen pár zpráv ročně. Děkujeme!

Za BAČR: Ondra Kozák

Slovo předsedy

Zdravím vás, přátelé!

Děje se tolik věcí, že ani nevím, kde začít. Tak třeba: podařilo se nám úspěšně vydražit banjo, které věnoval Jarda Průcha festivalu Banjo Jamboree k 45. výročí založení své firmy. Podrobnosti najdete v Servisu, díky všem, kdo se dražby zúčastnili! Ondrovi Pospíšilovi hezké banjánoce!

Evropská bluegrassová asociace se probouzí s novým (přechodným) vedením z několikaleté hibernace a to samozřejmě vede k napětí, nějakému tomu osočování, podezírání a vyhrožování. No, zkrátka „každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán“, znáte to taky, ne? Myslel jsem, že je to běžné jen v bluegrassových asociacích, ale prý je to často podobné i jinde. U nás i v zahraničí...

S novým členem předsednictva Ondrou Kozákem dochází k prozkoumávání cest, jak by mohla BAČR získat víc členů, jak jim poskytovat lepší služby, jak zlepšit Banjo Jamboree, Bluegrassové listy atd. Často jde o uličky, ve kterých jsme (my veteráni) už byli, ale třeba v nich po létech najdeme něco, co jsme před tím přehlédli nebo tenkrát nefungovalo... První (Ondrovou) vlaštkou je třeba účet BAČR na Instagramu a aktuálnější informace na facebooku i webu.

Jednou z věcí, které jsme podnikli, bylo přepočítání návratnosti rozesílání Bluegrassových listů. Všichni na BL pracujeme zadarmo, ale jinak zdražilo prakticky vše. Po výpočtu jsme došli k tomu, že členské příspěvky budeme muset upravit, a to na 300 Kč za jednotlivce, 700 Kč za kapelu (víc BL v jedné zásilce) a 400 Kč pro jednotlivce, kterým posíláme BL do zahraničí.

Členské příspěvky jsme nezvedali mnoho let a tak věříme, že to pochopíte (inflací nebo srovnáváním s cenou benzínu ani oběda nebudou unavovat).

Myslím, že zrovna BL, které držíte v ruce, jsou velmi pestré a informativní. Poprvé nám poslal recenzi legendární Mirek Černý (ano, ten co napsal Balíček karet) a do příštích BL chystáme rozhovor s další legendou – Mirkem „Skunkem“ Jarošem. Tím ale změny a lákadla pro členy nekončí, budeme je představovat postupně.

Díky, že jste s námi, hezké Vánoce a šťastný rok 2024!

Petr Brandejs

*Petr Brandejs,
předseda BAČR*

Bluegrassová asociace a já, aneb Proč já?

Dlouhodobě se potýkám s nedostatkem času pro věci, které bych rád udělal a soustavně mi plní úkolníček. Vždy je totiž něco, co „trochu víc hoří“ a já patřím k těm, kdo se snaží dělat věci co nejlépe a jsou rádi co nejlépe připravení. Takže když se blíží koncert, šňůra nebo nahrávání, hodně cvičím. Když organizuju akci, promýšlím každý detail předem. Když někomu míchám desku, slyším ji víckrát, než kdokoliv jiný. K tomu mě zaměstnává rodina a běžné starosti o dům a zahradu.

Učí mě to říkat NE skoro všemu. I díky tomu pak občas můžu říct jedné důležité věci ANO. A tak jsem kývnul na nabídku dělat dramaturgii nejstaršího bluegrassového festivalu v Evropě – Banjo Jamboree. Nebylo to ale žádné rozhodnutí narychlo, protože...

Bluegrassová komunita muzikantů a fanoušků v Česku a na Slovensku mi umožňuje už skoro osm let žít naplňující muzikantský život a živit sebe a rodinu prací, která mě baví každý den. Cítím potřebu jí to nějak vrátit. Dospěl jsem tedy v létě k rozhodnutí stát se členem představenstva Bluegrassové asociace.

Můj vztah k BAČR se lety měnil. Nejdřív jsem ji považoval za trochu zbytečnou instituci – muzika přece dokáže žít i bez ní. Teď ale vím, že když se lidé spojí a napnou síly jedním směrem, vzniknou lepší věci. A když jsem letos na valné hromadě BAČR poslouchal, s jakými problémy se potýká současné vedení, došlo mi, že je potřeba, aby se zapojilo víc lidí s různými zkušenostmi. Byl jsem navíc pod čerstvými dojmy z návštěvy Barcelony, kde bluegrass rozhodně nemá na růžích ustláno, ale i díky lidem spojeným v asociaci pořádají několik úspěšných akcí ročně a dá se říct, že tam bluegrass a muzika příbuzná kvete.

Radim Zenkl & Ondra Kozák na Banjo Jamboree 2023

Banjo Jamboree 2023

Cíle BAČR se s mými v lecčems kryjí a cítím, že mé zkušenosti a energie by jí mohly být přínosem. Chtěl bych zlepšit online prezentaci BAČR, přivést k životu pár nových projektů, vylepšit systém členství a zapojit do činnosti asociace víc dalších lidí (více na jiném místě Listů). Ohledně dramaturgie Banjo Jamboree (dosavadní dramaturg Pavel Brandy Brandejs se v září 2023 rozhodl této funkce i místa v předsednictvu vzdát, viz. BL 23/3) jsem byl varován, že je to práce náročná a nevděčná. Ale já mám pocit, že se na to snad hodím – díky kontaktům u nás i v zahraničí, hudebnímu rozhledu, zkušenostem aktivního muzikanta a snaze najít vždy to nejlepší řešení. Banjo Jamboree miluju, 16 let tam dobrovolničím s pořádáním workshopů, mockrát jsem tam hrál. Je to pro mě srdcová záležitost, stejně jako pro většinu naší scény. Věřím, že by to měl být festival, který je výkladní skříní českého bluegrassu a zároveň stálým návštěvníkům rozšiřuje obzory. Samozřejmě většinu dobrých nápadů nakonec čeká nelítostný střet s omezeným rozpočtem, ale i to beru jako výzvu.¹

Věřím, že jako členům asociace vám není směřování bluegrassové muziky u nás lhostejné. Možná máte dobrý nápad, možná máte výhrady k činnosti asociace, třeba byste sami chtěli přiložit ruku k dílu... Opravdu moc bych ocenil, kdybyste mi napsali na ondra.kozak@bacr.cz, co máte na srdci. Třeba vám poslouží následující otázky:

- Co byste chtěli, aby BAČR dělala / dělala lépe?
- Jaké benefity byste jako členové BAČR ocenili? A akceptovali byste případné zvýšení členského příspěvku?
- Byli byste ochotni dělat pro český bluegrass nějakou práci? Jakou?

Díky předem za váš čas a nápady!

Ondra Kozák

¹ Pokud byste chtěli jako sponzor podpořit náš/váš festival Banjo Jamboree, ozvěte se nám prosím!

Virtuální předkolo Banjo Jamboree 2024

Novinkou chystaného 52. ročníku Banjo Jamboree bude obnovení tzv. předkola. V minulosti se vždy na jaře konaly na několika místech ČR soutěžní přehlídky kapel, které se ucházely o přízeň poroty a diváků. Vítězové postoupili do finále, které se konalo na Banjo Jamboree v sobotu dopoledne. Vítěz finále pak zahrál set ještě v odpoledním bloku. Pro upadající zájem kapel a značnou organizační zátěž bylo v roce 2012 od pořádání předkol upuštěno.

Od té doby udělaly běžně dostupné technologie audiovizuálního záznamu neskuutečný skok – každý druhý nosíme v kapse téměř profi zařízení pro natáčení videa. Věřím, že se také objevilo dost nových kapel, které by se rády prezentovaly širší fanouškovské základně. A i když bychom si přáli dát prostor všem, kteří to s muzikou myslí vážně, hlavní program Banjo Jamboree není nafukovací. Co ale nafukovací je, jsou online úložiště :-).

Předkolo Banjo Jamboree 2024 se tak uskuteční virtuální formou, což umožní účast každé bluegrassové kapele, která o to projeví zájem. Všechna vystoupení pak budou moci příznivci sledovat online. Vítězná skupina dostane prostor v hlavním programu Banjo Jamboree 2024, ale už samotná účast v předkole bude znamenat možnost získat nové fanoušky kdekoli po světě!

O detailech virtuálního předkola se dozvíte počátkem ledna na webu bacr.cz, na sociálních sítích BAČR* a emailem (pokud nám ho dáte, viz. Výzva členům BAČR na jiném místě Listů). Pokud ale máte kapelu, můžete se začít připravovat už teď! Promyslete, které písně vás dobře reprezentují a mají největší šanci zaujmout diváky a porotu. Pokud sami nehovíte moderním technologiím, přemýšlejte o někom, kdo umí natočit slušné video a zvuk (nemusí to být profesionál, základní doporučení vám dáme). Dejte také vědět svému muzikantskému okolí.

Účast v předkole Banjo Jamboree nebude limitována věkem hráčů ani dobou působení kapely – přihlásit se tak mohou opravdu všichni, kdo stojí o pozornost a v případě vítězství jsou schopni zahrát svůj set živě na Banjo Jamboree.

Ondra Kozák

* Aktuální dění okolo BAČR a bluegrassu u nás můžete sledovat na těchto sítích a kanálech:

- bacr.cz
- facebook.com/bluegrassova.asociace
- instagram.com/bluegrassova.asociace
- youtube.com/plumbum2213

14. - 15. 6. 2024

Modré strunky v roce 2023

U mládežnické skupiny Modré strunky hrající pod hlavičkou ZUŠ Tanvald je jiný rytmus vystupování než u dospěláckých skupin. Vliv na to mají hlavně prázdniny a pak individuální vytíženost mládeže, která plyne z různých zkoušek, jako maturita nebo přijímačky, během školního roku. Proto se dá už nyní dělat shrnutí letoška.

Velkou výhodou pro skupinu bylo a je, že má variabilnost a širší personální základnu. Tři hráči na banja a dva na housle mnohdy zachránili účast na dojednaných vystoupeních. Současně to klade ale nároky na každého z nich, aby odehrál to své a neubralo jeho počinání na celkovém výsledném dobrém zvuku skupiny. Tím je zajištěna i otevřenost a zájem o individuální pojetí hry a vklad každého člena skupiny.

Z kraje roku 2023 jsme se věnovali nácvičce nového repertoáru. Rodiče své ratolesti svázejí do Tanvaldu na zkoušky z Prahy (Matouš), Mladé Boleslavi (Honza), nebo Liberce (Damián a Majda). Místní, myšleno z okresu Jablonec n. N., jsou jen Bára, Jasmína, Marek a Ondra.

Velkou jarní akcí bylo pro Modré strunky vystoupení na zavedeném a více jak půl století trvajícím festivalu vážné hudby Tanvaldské hudební jaro. Skupina dělala antré divákům ve foyeru kina před hlavní hvězdou večera, koncertním mistrem České filharmonie houslistou Jiřím Vodičkou. Bylo příznačné, že kapela posílila svou smyčcovou sekci a hrála skladby v aranžích pro dvojice housle, tedy v obsazení Ondra Khol s Majdou Hrochovou. Vystoupení mělo velký ohlas a publikum ocenilo výkony a souhru celé kapely. Hrál se na jeden mikrofon pro cca 100 lidí.

Hlavní koncerty však skupinu čekaly až po prázdninách. Jablonecké gymnázium Dr. Randy otvíralo školní rok 1. září multižánrovou přehlídkou s názvem „Randál fest“.

Basista Marek Hofrichter je žákem této školy, tak bylo nasnadě, že si Modré strunky tam zahrají. Vedle profesionálních uskupení, jako Devítka nebo komorní kvarteto při Divadle F. X. Šaldy v Liberci, zahráli také další žáci gymnázia s kapelou Jazztet, která funguje při ZUŠ Jablonec. Zvukař na akci byl znalý a svou práci zvládl. Pro změnu banjovou sekci Modrých strunek na přehlídce zde výborně táhl Honza Handlík. Akce byla skvěle připravena a lidí se sešlo hojně napříč všemi generacemi, včetně školní mládeže. Krásná propagace žánru a hudby jako takové.

Týden na to, v sobotu 9. září, ve dvouhodinovém bloku ZUŠ Tanvald, vystoupila kapela na městských Tanvaldských slavnostech v areálu místního autokempu se svým programem. Krásné počasí a lidí jak much doplnilo radostnou atmosféru akce. Všem vystupujícím se dostalo od publika vřelého přijetí. Modré strunky hrály v nejobvyklejší sestavě a to: Ondra Khol - housle, Matouš Turner - banjo, Bára Bláhová - zpěv, mandolína, Jasmína Budínová - banjo, Damián Grega - kytara, Marek Hofrichter - kontrabas. Moc pěkné vystoupení na domácí půdě.

A do třetice září, ale až třicátého, se jelo soutěžit na Jizerskou notu do Hejnic. Organizátor letité přehlídky tramské, folkové a country hudby Pavel „D“ Vinklát má vždy dopoledne zorganizovanou soutěž dětských kapel a uskupení do osmnácti let. O pořadí hlasují diváci.

Modré strunky na festivalu Tanvaldské hudební jaro s houslistou Jiřím Vodičkou

Odborná porota uděluje ještě ceny za zpěv a instrumentální výkon. Podle hesla přišel, viděl a zvítězil to proběhlo v silné konkurenci i pro Modré strunky, navíc Damián si odvezl cenu poroty za kytaru. Byla to jejich první kapelní soutěž, které se Strunky zúčastnily. Hurá. Vedle věcné ceny ještě skupina postoupila do odpolední přehlídky dospěláckých kapel a předvedla bluegrass i potom. A nezůstalo jen při tom, protože hned mládežníci dostali také nabídku hrát v březnu příštího roku v Praze na přehlídce.

Poslední akcí letoška bylo pro Modré strunky Posvícení v modrém v Jablonci nad Nisou, dne 11. listopadu. Je to zavedená bg přehlídka od roku 1989, kde soutěží vždy pět skupin v hlasování diváků o posvícenskou husu. Strunky hrály mimo soutěž hned na úvod a hodně lidí bylo na ně zvědavé.

Skupina nastoupila s třemi banji v sestavě a myslím, že tím publikum dostala, protože občas trojhlas zazněl a bylo to jak na Banjo Jamboree. To už v Jablonci dlouho nebylo. Díky zvukaři bylo vše hezky srovnané a účastníkům na obou stranách bylo příjemně.

Já i Modré strunky děkujeme všem, kteří nás pozvali k vystoupením a koncertům, že jsme mohli ukázat, co dovedeme a co jsme se už všechno naučili. Život je pohyb a sladit tempo s ostatními je obtížné. Všechno jde, když se chce.

*Jaroslav Žanta
(učitel a nehrající vedoucí
Modrých strunek)*

Jubileum Modrotisku – 40 let (1983-2023)

V kdysi domovském městě skupiny Modrotisk, Jablonci nad Nisou, proběhla velká oslava k 40. výročí existence skupiny, a to dne 20.10.2023 v sále Eurocentra. A sešli se všichni, včetně bývalých členů. Slavnostní ráz večera byl dán pečlivou přípravou organizace celého programu, kterou si vzal na starost Ota Turek, současný vedoucí skupiny. Lidí se sešlo na koncertu hodně, A tak bylo komu hrát a s kým si zavzpomínat na vydařené chvíle z historie kapely.

Konferenciérem večera byl Vašek Vít, který se své úlohy zhostil na výbornou. Všichni muzikanti obdrželi na památku tričko s logem jubilea Modrotisk 40, které vyrobil Vláďa Kopecký, alias Martha Black, mnohaletý příznivec naší skupiny.

Večer zahájila současná sestava Modrotisku třemi skladbami. Tedy v sestavě: Ota Turek - mandolína, Lubomír Herman - kytara, Karel Schreiber - housle, Zbyšek Sadílek - baskytara a Pavel Zícha - banjo.

Pak nastoupila sestava „zakladatelů“, což byli: Jaroslav Žanta (já) - banjo, Dušan Žanta - kytara, Lubomír Herman - kytara, Josef Hladík - housle, Karel Schreiber - housle (hrál za chybějícího Pavla Hübnera) a Jan Souček - kontrabas. Zahráli jsme 4 skladby a vychutnali si společnou dávnou atmosféru koncertu.

Historicky největší fluktuace v kapele byla na postu banjisty. Vystřídalo se tam za těch 40 let celkem 5 hráčů, já hrál prvních 15 let, pak krátce Vladislav Ptáček, následoval Ondřej Ruml, cca 6 let, a o zbytek se podělili Jarda Jahoda a Pavel Zícha. U basy také byly změny, ale ne tak rozsáhlé. Mezi již dříve jmenovanými basisty Součkem a Sadílkem, ještě dlouhou dobu působil v Modrotisku též Tomáš Drahokoupil.

Takže logicky se při hraní všichni postupně objevili a zahráli, což bylo vřelé a milé. Druhá půle koncertu patřila už současné sestavě Modrotisku. Na závěr a na rozloučenou jsme všichni nastoupili na jeviště a zahráli a zazpívali na odchodnou dvě skladby a bylo hotovo. Dojezd akce s jam sessionem se pak ještě odehrál v soukromém country klubu v Jablonci.

Závěrečné defilé všech současných i minulých členů Modrotisku.

Já osobně jsem prožíval dvojí radost, protože den před touto oslavou mi dorazila z tiskárny hotová CD, trilogie „Můj život na pět strun“. Je to projekt, na kterém jsem dělal rok a tři čtvrtě. Mohl jsem tedy členům Modrotisku dát svůj dárek k výročí také.

Doufám, že skupina Modrotisk bude i nadále dobře prosperovat a šířit česky uchopený kvalitní bluegrass, dobrou náladu a pohodu. To jim přeji.

Jaroslav Žanta, banjo

Because of Blue

Minulou sobotu jsem byla na zajímavém koncertě v Jazzovém baru U kouřícího králíka v Brně. Hrála tam kapela Because of Blue. Byla jsem na ně moc zvědavá, protože mi o ní loni v Karviné povídali Helenka Pomněnka Křčková z brněnských bluegrassových Early Times a Jirka Zapletal z ostravského BlueRej a také mi poslali pár zajímavých nahrávek.

Neodolala jsem je vidět naživo. Nezklamali a moc se mi líbili a vřele mohu doporučit návštěvu jejich koncertu.

*Myšlenka směřující ke vzniku kapely **Because of Blue** se zrodila zcela nečekaně. Říká se totiž, že toho, kdo jednou propadne bluegrassu, už obvykle tento žánr nepustí.*

Jenže někde v podvědomí Pomněnky (Early Times-Brno) a Jirky (BlueRej-Ostrava) číhaly modré tóny blues, trioly a houpavý rytmus swingu. Když zjistili, že mají k dispozici pár zajímavých písní, pustili se do aranží pro dvě kytary a Pomněnčin hlas.

Postupně však vznikaly další autorské písně a to už jen dvě kytary nestačily. A tehdy se ve správný čas objevil zkušený olomoucký basista Vojek Ketman (HB Band, Jazz za bukem, dříve též Plíharmonie a další kapely na Olomoucku). Uvědomili si, že jsou všichni tři naladěni na stejnou notu a shodli se, že jejich hudba by měla nejen „houpatswingovat“, ale také, že texty mají vyprávět reálné příběhy ze života.

A protože ty samozřejmě bývají občas „blue“ – jak už to v životě chodí – snaží se posluchače pobavit vtipným, nebo alespoň překvapivě nečekaným rozuzlením.

Pomněnka zpívá česky, a proto se může zdát anglický název kapely zavádějící, ale obsahuje v sobě několik jinotajů, které rozhodly:

Do češtiny se dá přeložit jako „díky modré“ protože písně reprezentují Pomněnku.

Zkratka BOB může připomenout, že se jedná o hudebníky z Brna, z Ostravy a z Olomouce, kteří se sešli na Blue notě. No, a také zdobnělina „bobíci“ zní docela mile“.

A protože modrá je ta správná barva pro Because of Blue tak se rozhodli adoptovat sympatického „Blue-footed Booby“ jako kapelního partáka.

Stal se jejich čestným členem a doprovází je na všech vystoupeních.

Because of Blue

Na zahájení nám o něm zazpívali stejnojmennou písničku - Bobík modronohý z Gallapag...

Většina ostatních písniček byla hlavně od Pomměnky a pár od Jirky Zapletala, který si v této sestavě může trochu odpočinout od solového zpěvu v BlueRej.

Také jsme od nich slyšeli pár evergreenů. V hlavě mi utkvěly Marmeláda, Kočka v dešti, Slušnej pán a další...

Ke konci si sám zazpíval i Jirka, píseň, kterou prý složil pro tento večer s názvem Bugyna – nebo spíš boogie night(?), v rytmu boogie woogie.

Večer měla zakončit jeho píseň o starých časech.

Obecenstvo si ale vytleskalo přídavek a Pomměnka nám vyrazila dech svou verzí písně Boty proti lásce, kterou jsem od dob Yvonne Přenosilové - na kterou jsme si tímto zavzpomínali – tak výborně zazpívanou ještě neslyšela. Pomměnce padne jako ulitá...

Byl to vpravdě příjemný a pohodový večer s krásnou muzikou a můžu vám je všem vřele doporučit.

Ahoj Lilka v Brně

Swing Grass Revival

Třigenerační skupina z Jablonce nad Nisou

Lidé se mě často ptají: Jak to děláš, že ti ta tvoje kapela tak dobře hraje? A já na to odpovídám, že omlazuji. Hledám nové hráče v mladších generacích, než jsem sám. Tak to máme nyní už více než 5 let ve Swing Grass Revival.

Vznikli jsme v roce 2007 a název jsem vybral podle směru, kterým jsme se ubírali, tj. swingová muzika na bluegrassové nástroje, plus něco skotsko-irské hudby. Nebudu se rozepisovat o prvních deseti letech, kdy jsme hledali různé možnosti jak repertoáru, tak i personální a nástrojové. V roce 2018 ale nastal poměrně velký zlom, protože z původního obsazení jsme zůstali jen basista a já, oba nyní cca 60+.

Ze skupiny Kaleidoskop jsem věděl o mladší zpěvačce, která s námi zpívala 6 let a která předtím mnoho let jezdila s Country Sisters coby profík. Dobrých kytaristů je jako šafránu, ale přesto jsem v Jablonci jednoho objevil. Hrál všechno možné od folku až po rock a ještě soukromě dával hodiny kytary. Domluvili jsme se všichni a začali společně budovat repertoár a hrát. Tito dva muzikanti jsou nyní ve věkové skupině cca 40+.

V roce 2018 jsem v takové námezdní partě hudebníků z Tanvaldu potkal bubeníka, který i výborně zpíval. Byl čerstvě po střední škole, živil se brigádami a měl plány do budoucna s pop-rockovou hudbou. Dostal ale mou nabídku a přijal ji. V roce 2019 jsem přišel učit do ZUŠ Liberec. Tam jsem chtěl získat školeného houslistu do Swing Grass Revival, protože houslové party jsou náročné. V Jablonci a okolí nikdo nebyl. Vzněl jsem tedy na kolegy houslisty dotaz, zda má někdo zájem?

Přihlásila se mi mladá holka, která studovala konzervatoř a 1 den už u nás učila, že by to zkusila. Tak pokračovalo omlazování, protože dnes jsou tito spoluhráči ve věku 20+.

Ten věk je poznat na tahu kapely a schopnostech se učit nové. A také na naše vystoupení chodí jejich vrstevníci, které si zvou, a ne jen bílé hlavy. Vídám mladé rodiny s kočárky nebo dospívající mládež a také střední generaci.

Složení skupiny:

Žanta Jaroslav – banjo

Linhart Vít – kytara

Zajiček Dušan – baskytara

Kamiš Daniel – bicí, zpěv

Dostálová Ludmila – zpěv

Čuříková Adéla – housle

V roce 2023 jsme měli s kapelou 2 silné zážitky. Na velmi kvalitním festivalu na farmě Vysoká u Chrastavy v červenci jsme vystupovali mezi naší elitou, před námi Robert Křesťan s Druhou trávou a po nás Cop. Krása, všechno moji kamarádi a většinou i vrstevníci. To jsem si dlouho přál. Druhým hitem bylo vystoupení v Kopidlně v srpnu na bluegrassové přehlídce Memoríál Honzy Macáka, kam nás pozval Marek Macák."

Swing Grass Revival

Jsem za to vystoupení několikanásobně rád, protože naše skupina vybočuje z bg škatulky a vzali nás, a pak můj banjo život v prvních deseti letech hraní ovlivnilo právě Kopidlno a Honza Macák. Vracím se tam vždy s pohnutím. Báječné.

Roztočili jsme už také konečně základy nahrávek Swing Grass Revival ve studiu Vaška Hrocha z Liberce. Máme převzaté věci a zpěváci mají rovným dílem každý po 8 skladbách plus 1 houslová instrumentálka. Trochu se nám nahrávání opozdilo, protože moje trilogie trvala o něco déle a studio nemá jinou volnou kapacitu. Ale já mám hotovo, tak už nabíhá další akce v pořadí. Sláva.

V listopadu nás čeká v Jablonci n. N. vystoupení na Posvícení v modrém, tradiční bluegrassové přehlídce, kde je radost hrát před domácím publikem.

Mám potěchu také z toho, že si tam letos zahrají i Modré strunky, moje mládežnická bg skupina při ZUŠ Tanvald, která jede. Tak třeba ještě přibude další silný zážitek, doufám.

Hudbě zdar a bluegrassu zvlášť.

Jaroslav Žanta

Professional Deformation

nechte se příjemně Profesionálně zDeformovat

Pokud se pohybujete v bluegrassových vodách, určitě vás nemohla minout skupina Professional Deformation, acoustic rockové tsunami s bluegrassovými nástroji, energická partička složená ze známých tváří, která baví a zároveň umí.

V loňském roce, po krátké přestávce spojené s odchodem banjisty Petra Vošty, přišly skvělé zprávy, že kapela pokračuje v našlápnutém tempu v nové sestavě posílené o tandem bratří Jahodů, kteří doplnili stávající sestavu čítající Jakuba Racka, Radka Vaňkáta a Karla Wasku.

Z kvarteta se stává kvintet a kapela získává další nástroj, mandolínu. Mimo muzikantské a instrumentální kvality nových členů, je dalším přínosem do kapely i to, že Jaromír, Zdeněk a Jakub spolu v minulosti hráli již v kapele Monogram, a tak jsou skvěle sehraaní, což je samozřejmě jen ku prospěchu věci. Všichni jsou spíše multižánroví hráči bez hranic a bluegrass, ze kterého vycházejí, okořeňují každý po svém tu swingem, tu jazzem, tu blues.

I přes to, že se se nová (De)formace ustálila pár týdnů před začátkem festivalové sezóny, stačila odehrát hned několik koncertů a festivalů. Největším letošním počinem byl návrat na místo činu, na festival v La

Roche, kde v roce 2019 ještě v původní sestavě vyhráli 1. místo. Letos ho právem obhájili již v nesoutěžní části a uzavírali tento festival jako největší hvězdy, hned po vystoupení Tima O'Briena. Tohoto úkolu se zhostili s energií jim vlastní a znovu zde předvedli živelné a strhující vystoupení, které nenechalo publikum chladným a roztančilo je.

V příštím roce se kapela chystá vydat nové živé album s písněmi ze současného repertoáru i s těmi, které od nich ještě neznáme, takže je rozhodně na co se těšit. Sledujte facebook skupiny a také jejich webové stránky, kde se brzy dozvíte další informace.

www.professionaldeformation.com

Nejbližší možnost vidět jejich vystoupení naživo bude na kralupském festivalu Bluegrass Advent, který proběhne 2.12.2023 v Kulturním domě Vltava.

Professional Deformation

Bluegrass Marathon 2023

V sobotu 2. září se v Borovanech u Tachova konal už 43. ročník tradičního svátku bluegrassu. Jelikož tam jezdím od 3. ročníku (v roce 1985), dovedu posoudit, jak moc se za tu dobu jeho prostředí a zázemí vylepšilo. První ročníky se konaly v sále borského zámku s nepříliš kvalitní akustikou, pak festival vystrídal ještě pár míst v Boru a nakonec zakotvil v necelých 7 km vzdálené vesnici „na konci světa“, kam se ale stejně vždycky po skončení festivalu přesouvali muzikanti na noční jamy.

Už značka na začátku obce upozorňuje na to, že vjíždíte do vesnice bluegrassu. I tam došlo před několika lety (v roce 2016) ke stěhování, naštěstí jen do areálu přes silnici. I to byl ale krok k lepšímu, protože stávající areál je prostornější a navíc zde nestojí stará stodola, která v posledních letech u toho předchozího už hrozila zřícením. Majitelé areálu neustále vylepšují zázemí pro všechny účastníky festivalu, zejména co se hygienické stránky týče. Také nabídka stravování je pořád lepší. Takže není divu, že mnoho lidí se do Borovan sjíždí už ve čtvrtek a všechny prostory obsazují po celé tři noci jamující skupinky.

Začínalo se ve 12 hodin a příjemně mě překvapil moderátor celého festivalu Honza Strnad, kterého znám už léta, ale o jeho konferenciérských schopnostech jsem do té doby neměl tušení. Původně měl spolukonferovat Jerry Štěrba, který se ale omluvil, nicméně Honza to i sám zvládl na jedničku. Příjemným „pohlazením na duši“ byla Zuzka Šnejbergová (Suzzi), která vystoupila jako sólová zpěvačka s jednou skladbou (bez hudebního doprovodu!) po přestávce a svým hlasem a projevem všechny diváky doslova šokovala. Myslím, že brzy se o ni všechny kapely budou prát.

Jinak letošní nabídka účinkujících kapel byla následující: Forehand, Funny Grass, Benefit, Frýda & Company, Brzdaři, Modrotisk, Flastr, Cop, G-Runs 'n Roses, Monogram, Goodwill a Flashback, který celý program důstojně zakončil krátce po půlnoci. A pak se zase pokračovalo v jamování až do nedělních ranních hodin. Takže za vzornou organizaci patří velký dík hlavnímu pořadateli Jardovi Fugasi Uhlíkovi a celému štábu jeho pomocníků i zvukaři Jardovi Cnotovi za vynikající ozvučení všech kapel. A jediná věc, které může člověk litovat, je to, že ty tři (pro některé čtyři) dny uběhly zase tak rychle. Takže nezbývá než se těšit na 7. září 2024 – určitě přijed'te!

Značka, Začátek Bluegrassové obce ...

Petr Žižka

Bluegrass Dokořán Karviná 2023

Po loňských nádherných zážitcích z tohoto festivalu mi to nedalo ani letos tenhle český Telluride vynechat. Chtěla jsem jet už v pátek, abych po delší době znova viděla svou oblíbenou kapelu BlueRej. Cestovala jsem z Brna vlakem Regiojet do Ostravy a tam na mne čekal Jirka Zapletal a zavezl mne přímo na místo činu, do areálu Lodiček. Měla jsem tím pádem dost času si ještě okouknout krásné okolí a pozdravit se s již přítomnými kamarády.

Festival vypukl v pět odpoledne. Otvírala ho mně neznámá kapela Noční vlak, kde jsem znala jen Petra Brandejse. Jejich jména si bohužel nepamatuju, ale prý jsou všichni z nich učitelé. Příjemná muzika na začátek. Zvláštní bylo vidět hrát jako druhé bluegrassovou smršť z Ostravy - Goodwill, který obvykle všude končí... Letos museli odjíždět na další akci... Vždycky dovedou udělat tu správnou náladu a jistě je všichni znáte.

Pak nastoupil s písní Hej třeba čemu říkat blues konečně můj oblíbený BlueRej. Poprvé vystupovali s novým banjistou Vojkem Kejtmanem, velezkušeným basistou z Olomouce, který se před pár lety naučil i na banjo a přihlásil se k nim na uvolněné místo banjisty. Hned k nim perfektně zapadl. Předvedli nám i několik mně dosud neznámých písniček, jako „Žabí král“, „Volavka“ atd. Nechyběla má milovaná „Metlička křivolaká“. Marně jsem ale čekala na „Kdo Harlemu chtěl sbohem dát“, o které mi Jirka povídal po cestě. Nádherné vokály jako vždy. Mandolínistu Honzu Meisela odjakživa prožívám, jako českého Johna Duffey. Poslední píseň byla „Nobody Crying But Me“, jedna z mála anglicky zpívaná. Jinak většina jejich repetoáru je v češtině, což se obvykle obecenstvu nejvíc líbí. Sestava Jirka Zapletal (kytara a zpěv a většina textů), Luděk Beneš (basa), Luboš „Berline“ Sedlák (housle) a již nahoře zmínění na mandolínu a banjo.

Poutníky taky nemusím představovat, kdo by je neznal. Bohužel jsem byla po nemoci a udělalo se mi trochu zle z horka, tak mne hodní kamarádi Majk a Ben z kapely Red and White odvezli k Míšovi Wawryczkovi, kde jsem bydlela. U nich se s ním sehrávala kapela Nugget: pro zítřejší vystoupení zaskakoval za Jardu Jahodu, který měl ten víkend povinnosti s Monogramem. Nádherná noční session pod hvězdami...

Sobotní program festivalu zahajoval v deset hodin program pro děti „Jak se hraje na...“ Dva zkušení profesionální hudebníci a pedagogové Petr Brandejš a Ondra Kozák dětem na několika českých lidových písních (a jedné americké) ukázali, jak se hraje na akustické hudební nástroje typické pro country, folk a bluegrass. Prý to bylo fajn, dětičky přišly, a tak se můžeme těšit, že v Karvině vyrostou další nadějní muzikanti...

My jsme přijeli až před polednem na zahajovací jam session. Toho se zúčastnili všichni přítomní muzikanti a zahráli nám několik písní. Vytvořila se tam improvizovaná kapela, kterou již nikde jinde nebudete mít příležitost poslechnout. A bylo to super...

O půl druhé nastoupila další mně neznámá kapela Tygrass. Pánové nám zahráli vsedě povětšinou humorné písně. V paměti mi zůstala snad jenom jejich písnička Mám od pivíčka břicho jako sud...

BG Cwrkot

Zavzpomínaly jsme si s Katkou z Nuggetu na kapelu Teagrass Jirky Plocka. Kde ty lonské sněhy jsou...

Další v řadě byla plzeňská kapela Frýda and Company kolem zpívající dobristky Albíny Pethsové, s repertoárem, pohybujícím se na pomezí bluegrassu, folku a americké country. Už jsem o nich párkrát psala. Hrají skoro akusticky ve složení dobro, kytara, housle, banjo a basová kytara. A dávají tušit vliv kapel jako Nickel Creek, Dixie Chicks atd. Moc příjemná muzika!!! Po nich následoval další mně neznámý sólový Tomáš Mandínek s kytarou a s písněmi od různých amerických písničkářů a interpretů...

Prekvapilo mě, že se tam letos ukázala i ryze tradiční kapela Bluegrass Cwrkot. Ty také jistě všichni dobře znáte...A měli úspěch veliký.

Také skupina Rare Footage byla pro mne novinkou. S mandolinistou Michalem Kuncem v ní hrají Jan Bičovský (kytara) a Štěpán Drtina (cello). Ještě s nimi prý hraje saxofonista, ale kvůli problémům se zubem musel zůstat v Praze. Sami si prý říkají bluegrassoví pankáči. Do bluegrassu to mělo sice dost daleko, ale byla to velmi zajímavá muzika. A zpívali taky pěkně.

Michal Kunc mohl zrovna zůstat na jevišti; po nich nastoupila bombastická kapela The Jumper Cables, v níž na basu hraje i hlavní organizátor tohoto festivalu Lukáš Kovboj Rytíř. Společně s banjistou Míšou Wawryczkem jsou bývalými členy místní fantastické teenagerské kapely Křeni. Hrají povětšinou vlastní tvorbu se zajímavými aranžemi a sem tam prokládají třeba Stingem atd. Na kytáře můžeme slyšet Tomáše Juřenu.

Procestovali již kus světa, a mimo jiné získali titul Evropská kapela roku 2014 ve francouzském La Roche. Jako všude, i tady měli obrovský úspěch. Jako bomba zapůsobila jejich klimatická balada Surfař s mezihrou od New Grass Revival... Ovace nebraly konce. A kluci hráli jako o život! No, já je prožívám už od jejich začátků v roce 2012.

Následovala vynikající kapela Vacuum Ball, hrající akustickou „americana music“ s hlavní zpěvačkou Bárou Preislerovou, Zdeňkem „Rohlíkem“ Rohem (banjo), Vojtou Noskem (housle) a další výbornou zpěvačkou a basistkou Blankou Preislerovou. Ti se mi taky moc líbí již od jejich premiéry v roce 2016 na Kosodrevině, tehdy ještě jako trio bez basy...

Už se stmívalo, když se na jevišti objevil fantastický New Aliquot, hrající novou akustickou hudbu, vlastní skladby, newgrass, bluegrass i folk. Kapela vznikla v roce 2016, když se ke zbytku bývalých Křenů - Ondrovi Kozákovi (kytara, housle, zpěv), Vítkovi Hanulíkovi (mandolína, kytara a zpěv) a Karlovi Začalovi (dobro) přidal basista, kytarista a zpěvák Pavel Duda. V hudebním světě je všude již dobře znají.

V roce 2019 získali 2. místo v soutěži kapel v La Roche. Jejich vystoupení bylo vynikající. Mimo jiné získali Křeni titul Evropská kapela roku již v roce 2009. Karviná se tudíž právem může hrdě označovat jako líheň bluegrassových hvězd. A hoši se pilně starají o to, aby bluegrass rostl a sílil, milují se a množí se. Jenom v New Aliquot mají devět, nebo teď už možná deset potomků.

Jako zlatý hřeb večera nastoupila pětáctýřicetiletá kapela, která má za sebou stovky koncertů po Evropě i USA, mezinárodní (ač avizovaná jako rakouská) kapela Nugget. Pochopitelně se během let často měnilo osazenstvo, ale zakladatel, mandolinista Helmut Mittenegger je jako jediný rodilý Vídeňák. Jeho žena Katarina, kterou jsme znali jako Katku Pořízkovou, je z Bratislavy hraje na el. basu, Holanďana Ralpha Schuta na kytaru snad ani představovat nemusím a pro dnešek s nimi poprvé Michal Wawryczek z Karviné na pětistrunné banjo. No, byla to nádhera.

Ale o půlnoci musel festival skončit. Nezbývá než poděkovat Lukáši Kovbojovi Rytířovi, který si tento festival vymyslel, dramaturgovi a moderátorovi Oldovi Kblecovi, všem vystupujícím muzikantům a zúčastněným divákům, Iniciativě Dokořán Karviná, nadaci OKD a Moravskoslezskému kraji, za dobré jídlo Angel Grill a Karvinské Gofry... O pití se postarali Lodičky Dokořán. A já speciálně děkuji Míšovi Wawryczkovi za poskytnutí azylu a kapele Nugget, že mne odvezli v neděli do Brna. Bylo to senzační a doufám, že jsem tam nebyla naposled. Na spoustu fotek se můžete podívat na mém FB profilu.

Ahoj, Lilka v Bülachu

Posvícení v modrém

11. listopadu 2023 se konalo v jabloneckem Eurocentru tradiční devětatřicáté bluegrassové Posvícení v modrém. Nebýt kovidu mohl to být už 40. ročník. Uderem čtvrté nás přivítali Jarda Handlíř a Honza Zeman, konferenciéři dnešního festivalu.

Zahajovala nadějná dětská kapela **Modré strunky**, kterou dal dohromady ze svých žáků Jarda Žanta, někdejší dlouholetý banjista jabloneckého Modrotisku. Děcka moc umějí a nejen jejich zpěvačka má velký talent. Jistě nejen o ní ještě uslyšíme. Jména si bohužel nepamatuji. Jeden ze tří banjistů - Honza Handlíř - byl letos na bluegrassovém campu v Americe. Je potěšitelné vědět, že u nás jistě bluegrass nezajde na úbytě, a že je zde další generace pokračovatelů. Viděla jsem je poprvé na lonském Banjo Jamboree a od té doby se zase hodně vylepšili. Letos prý vyhráli Jizerskou notu. Jejich první byla Já písnička od Pavlínky Jišové a po poslední Rocky Top museli ještě přidat Old Joe Clark. Moc se všem líbili.

Jako druhá nastoupila další formace Jardy Žanty **Swing Grass Revival**. Ač již existují šestnáct let, zažila jsem je letos poprvé. Kromě Jardy a zpěvačky Lídy, kterou jsem někdy viděla s Country Sisters, nikoho z nich neznám. Ale jako správná brněnská vyznavačka swingu jsem byla nadšena. Zahájili skotsko-irskou instrumentálkou, pokračovali předválečnou Lady Be Good a spoustou dalších. Obecenstvo jejich výkony odměnilo potleskem vstoje, což, jak nám vysvětlil Jarda Handlíř, tady v Jablonci, prý stejně jako v Nashvillu, znamená, že kapela může zahrát dva přídávky. Tak následovalo ještě Bye Bye Blues, ale teprve po Sweet Home Alabama je pustili z jeviště.

Jarda Žanta pro muziku udělal obrovský kus práce a měl sebou své nejnovější trojčeděčko Jarda Žanta – Můj živou na pět strun.

Opravdu stojí za to si ho koupit, už jsem si to poslouchala třikrát dokola. Díky Jardo !

Další v řadě byla kapela **Flastr**, avizovaná jako z Mladé Boleslavi, ale prý částečně domácí, zpěvačka Hanka Cerná je totiž z Jablonce. Ta se nám také představila autorskou písničkou Máma s kytarou. Zažila jsem je ve francouzském La Roche, kde měli obrovský úspěch. Při jejich nádherně zazpívaných gosselech mi vždy naskočí husí kůže. Dokonce si tam zahráli i gospel show v místním kostele. Kapelu založil již v roce 2004 basista Honza Raclavský, který je také zodpovědný za většinu českých textů. Jinak skupina prezentuje především převzatou tvorbu nejlepších amerických bluegrassových skupin. Jejich obsazenstvo se časem trochu měnilo. Dnes jsme mohli vidět Hanku, kapelníka Honzu, na housle Tomáše Huška, s mandolínou jeho syna Honzu a s dobrem a banjem Boba Schersteina. Jejich styl se dá popsat - jak sami tvrdí – jako poetický bluegrass. Moc líbivá muzika. Příští rok kapela oslaví své pětadvacáté narozeniny.

Další kapela přijela ze Slovenska a patří k mým oblíbeným. **LTT** - aneb LenTakTak z Horné Poruby. Už když jsem je viděla poprvé vloni, mne jejich vokály uchvátily. Letos jsem byla na festivale Bluegrass večer svědkem křtu jejich ceděčka Kúsok z nás, které pokrtil Stanko Valach, také jeden z bývalých členů. Je moc povedené. Mohu vřele doporučit. Bohužel jsem nestihla o letošním ročníku napsat článek, ale jeden pěkný od Dušana Gemerského je na www.bgcz.net.

Skupina LTT

Zahájili americkou *I Was Born In East Virginia*, dál už pokračovali slovensky. Většinu jejich textů napsal kytarista Majco Chovanec. Nejvíce se mi líbila jeho verze písně *Sail To Australia* od NGR, slovenský název jsem bohužel zapoměla. Písničku *Smutek tichý* vchází do noci kdysi přebásnila ještě pro BG Album Bratislava Katka Pořízková a nazpívala ji s Fragmentem také Jana Doláková. Obě se nám prodaly do ciziny, jedna do Rakouska, druhá do Nashville. Teď ji nádherně zpívá Dominika Dubníčková. Tak ta snad už tu zůstane. Ostatní členové kapely jsou Pavol Reyo Dano - mandolína, Milan Nagy - basa a - dřív jako host, ale teď prý již na stálo - banjistka Simonka Uhereková.

Slyšeli jsme od nich také jeden hit od Bluelandu: *Julie*. Rozloučili se s námi nádherným gospellem a úplně poslední, druhý přídavek po ovacích ve stoje byl *Everytime You Say Goodbye*.

Následovala smutná chvíle, připomenuli jsme si nedávno zesnulého, Buddyho Westona, banjistu a kapelníka vynikající místní kapely *Buddy Weston & Spare Parts*. Naposled jsem je viděla hrát v *La Roche* 2014. Seznámila jsem se s ním v Torontu v Kanadě již v roce 1976, kde měl kapelu *Bluegrass Revival*. Byl to jeden z mých nejstarších bluegrassových kamarádů... Minutou ticha jsme uctili jeho památku. Hodně ovlivnil zdejší BG scénu.

Další v řadě byla kapela z Mladé Boleslavi, která zde asi vyhrála nejvíc hus v dějinách – **Sunny Side**. Pochopitelně předvedli svou perfektní show, se kterou si získávají srdce obecenstva po celé Evropě. Minulý rok oslavili své pětadvacetileté výročí. Po dlouhých letech vyměnili nedávno mandolinistu. Pro doplnění: kdyby je snad ještě někdo neznal: na kytaru hraje a sladce zpívá Pavel Handlík, nový mladý krásně zpívající mandolinista je Honza Hušek, basista a hlavní showman, známý jako velký muž s velkým nástrojem, je Jirka Šubr, a k tomu skvělý banjista Jirka Bok. Zazpívali nám i několik nádherných gospelů.

Poslední měla být Blueridge Mountain Home, ale po jejich vystoupení povstali snad všichni v sále, tak ještě přidali jednu vzpomínku na kapelu Blanket – Pláč a pak nesměla chybět jejich Blue Moon Of Kentucky.

Závěr festivalu patřil místní kapele **BG Bazar**, s kapelníkem a hlavním organizátorem tohoto festivalu, multiinstrumentalistou Jardou Handlířem. Jarda je hybnou pákou na místní BG scéně, hraje souběžně několiká kapelách. Tahle je ale jeho hlavní. Skupina vznikla v roce 1998 v Jablonci nad Nisou.

Zpočátku byla bluegrassová, ale později se její tvorba začala nápadně odlišovat. Dnes hraje moderní bluegrass, newgrass, gospel, new age, folk a country. Po období personálních změn (*Broněk Oláh - mand, Martin Stárek - bj, Jiřina Scholzová - bass, Michal Kunc - g, Ondřej Ruml - dobro*) hraje soubor od podzimu 2001 v této sestavě: Alena Schernstein Vítová - kytara, flétny, Jaroslav Handlír - banjo, kytara, Jaromír Janda - housle, mandolína, Václav Hroch - mandolína, dobro a Zbyšek Sadílek zvaný Sádlo - baskytara, housle.

Bluegrass Bazar zpívá anglicky i česky. V repertoáru jsou kromě vlastních skladeb písně oblíbených amerických interpretů (např. Newgrass Revival, Alison Krauss, Blue Highway, Rhonda Vincent, Dixie Chicks atd.). Při téhle příležitosti zde oslavili své pětadvacáté narozeniny.

Pochopitelně i u nich se vystřídal řada muzikantů, z těch zakládajících zbyli jen multiinstrumentalisté Jarda Handlír a Jaromír Janda. Zpěvačka Alenka Schernstein Vítová s nimi začínala již jako dvanáctiletá. Jarda nám o ní povídal spoustu humorných historek a Alenka nám sama prozradila jak to bylo fajn hrát s dospěláčkou kapelou. Potom nám postupně představil všechny jejich sestavy za ta léta. Bohužel je nad mé síly si to všechno pamatovat, ale můžete se podívat na moje FB album, kde jsem je fotila, jak postupně šly po sobě. V té první byl i Ondra Ruml na dobro, Jaromír Janda na housle a mandolinu, Martin Stárek s banjem a Jiřina Scholzová u basy. V té době jsem je ještě neznala. Zbytek vám jistě rád poví sám Jarda Handlír. Poznala jsem až jejich poslední výbornou sestavu. A tak je zná i celá Evropa.

Během jejich vystoupení sečetla Pavlínka Mrázová anketní lístky a donesla husu, kterou Jarda sám dlouhých osm hodin pekl.

Dle očekávání husu předala vítězné Sunny Side. Na druhém místě se umístil BG Bazar, třetí byli Swing Grass Revival, čtvrtí LTT a čestné páté místo získal Flastr.

Festival se pomalu blížil ke konci, slyšeli jsem ještě spoustu nádherné muziky od BG Bazaru. Poslední jejich přídavek byla Alenčina Když dáváš mne spát, kterou jsme mohli od ní slyšet i na koncertě Rhondy Vincent v Praze....

Co dodat? Ještě jsem nezažila festival, kde by se prezentovala kromě jedné ryze mužské ve všech kapelách temperamentní talentovaná děvčata s nádhernými hlasy. Jablonec opět udělal čest svému jméno česky Nashville. Doufám, že jablonecké Eurocentrum zachová tomuto festivalu svou přízeň a že se jubilejní čtyřicátý ročník bude moci opět konat na tomto místě. Snad se sem opět dostanu... Nezbývá než poděkovat organizačnímu týmu v čele s Jardou Handlířem, konferenciérovi Honzovi Zemanovi, vynikajícímu zvukaři a všem zúčastněným muzikantům a publiku, které dokázalo vytvořit výbornou atmosféru. Kus husy pro nás ještě zůstal a byla moc dobrá. Po festivale jsme se přesunuli do místní hospůdky, kde vypukla krásná jam session. I z této akce mám fotky na FB. Bylo to veliké !!!

Ahoj Lilka v Brně

jazz & bluegrass instruments
Caprek
HAND MADE

Bluegrass Wellness 2023 – reportáž

V dňoch xx.xx – xx.xx sa uskutočnil x. ročník podujatia Bluegrass Wellness. Konalo sa to v hoteli xx v xx a zúčastnilo sa ho xx účastníkov. Nálada bola výborná, iba počasie príliš nevyšlo. Asi takto nejaký by mohol začať nejaký oficiálny oznam, ktorý by vydala tlačová agentúra XY a možno by sa to objavilo aj na nejakých internetových stránkach alebo dokonca aj v novinách. A v podstate by týmto začínal a končil tento článok. Ale skúsím to trochu inak.

Hneď na začiatku sa priznám, že som nebol aktívnym účastníkom týchto zaujímavých hudobníckych dielní. Nazval by som sa akýmsi pasívnym príštipkárom, pretože som si vyberal iba hrozienka a dochádzal som na večerné koncerty. Ale skúsme pekné od začiatku.

Bluegrass Wellness je akýmsi príjemným hudobníckym spštením letného obdobia. Ponúka možnosť vypadnúť z bežného života, nechať si dovolenkový program organizovať niekým iným a popritom rozvíjať aj svoje hudobné zručnosti a získavať nové poznatky.

Možno nie až tak príliš muzicírovať, ale ukázať svoje lenivejšie ja a užívať si. Takáto je idea tohto podujatia. Stretnúť sa v nejakom príjemnom hoteli, kde okrem samotných bluegrassových hudobníkov môžu prísť aj ich rodinní príslušníci, stráviť svoju viac času, oddýchnuť si v saunách, vírivkách a bazénoch a potom sa spoločne s lektormi vrhnúť na trápenie hudobných nástrojov. Ono to môže byť celkom zážitok zháňať nejaký hotel, v ktorom sa zide desať bendžistov a začnú tam pidlikať. Asi by o tom vedeli najlepšie rozprávať Eva Beňačková a Jana Hrašnová, ktoré organizujú práve túto časť podujatia.

Zvyčajne býva veľký záujem, a preto sa organizujú dva turnusy. Tentokrát však bolo trochu menej času na zháňanie hotela, a tak z toho vzišiel aspoň jeden. Všetkých hudobných nadšencov zastrelil Hotel Amália v tatranskej obci Nová Lesná od nedele 6. augusta do štvrtka 10. augusta. Úplne skvelý štartovací bod na túry po Vysokých Tatrách. Avšak tí, čo sa na ne tešili, zostali sklamaní. Počasie príliš neprialo a ku dažďu sa pridružil aj chlad. O to viac a dlhšie si mohli kosti vyhrievať v saunách a bazéne. A samozrejme hrať na svojich nástrojoch. Ako vyzeral taký bežný deň hudobníka?

Eugen Fisl, gitara, skupina Tieň: *„Keď to zoberiem od rána, tak po raňajkách začne prvá prednáška, ktorá ma zaujíma. Zatiaľ som nezmeškal ani jednu. Ondro (Kozák) to dobre podáva, má zaujímavé témy, čo sa týka aj základov hudobnej teórie. Dnes sme mali stavbu vokálov, zajtra má byť súhra v kapele. Toto býva doobeda. Potom sú individuálne hodiny, kde sa väčšinou môže zúčastniť aj niekto druhý, kto má záujem. Dnes som bol pri Jirkovi Zapletalovi. Takže občas idem šmírovať iných. Zajtra mám ja hodinu, takže možno príde niekto šmírovať mňa. Poobede je opäť nejaká prednáška. Pracovali sme na vokáloch. Ondro si nás rozdelil do skupín, kto mal záujem a snažili sme pracovať na štvorhlasoch. Každá skupina sa mala naučiť iný hlas a zospievávali sme to. Bolo to zaujímavé aj zábavné. Hoci človek hrá aj štyridsať rokov, vždy sa dozvie nejaké nové a zaujímavé informácie. Sú tu však aj takí, čo sú úplní začiatčníci. Možno je to niekedy ťažké sklbiť, aby to tempo nebolo pre nich prírychle, ale nikdy nie je problém zísť za lektormi a spýtať sa ich, čo potrebujú.“*

Ako neúčastník zájazdu som sa do hotela aspoň vkrádal po večeroch, kde som si vychutnával koncerty.

V nedeľu večer sa predstavilo zoskupenie **Because of Blue**, ktoré tvorí speváčka a gitaristka Helena Křečková „Pomněnka“, gitarista a spevák Jirka Zapletal a na kontrabas Vojek Ketman. Priniesli svoje bluesové melódie, ktoré nádherne dokresľovali atmosféru nedeľného večera, kde za oknami bola hustá tma v spojení so sychravým počasím.

V pondelok zaznel „ladygrass“ v podaní ženskej kapely **Od plotny skok**. Mal som ich možnosť naživo počuť prvýkrát a veľmi sa mi to páčilo. S citom vybraté melódie od amerických bluegrassových interpretov tak, aby sedeli speváčkam a samozrejme aj vlastná tvorba, ktorá bola rovnako kvalitná a zaujímavá. Dievčatá zožali úspech a mnohí si ihneď po koncerte išli kúpiť ich najnovšie CD s názvom Známe se.

No a v utorok to bol koncert lektorov v podaní **Petra Mečiara, Ondru Kozáka** a **Vítka Hanulíka**. Páni si často menili hudobné nástroje a ukázali tak svoju multi-inštrumentálnosť spojenú s virtuozitou a nadžánrovosťou. Prijemne ich doplnila gitaristka a speváčka **Sárka Minářová**.

Po skončení vystúpenia som sa spýtal Peťa Mečiara, ako vyzerá taký deň lektora na bluegrassovej dielni.

Peter Mečiar, banjo, dobro, basa: „Deň lektora na dielni je veľmi zaujímavý, pretože začína niekedy v noci a niekedy ráno končí. Lebo prakticky stále máme čo robiť. Konkrétne na tejto dielni, kde sme, tak to má Ondro Kozák, čo to celé organizuje, veľmi dobre poskladané a máme plán na každú minútu. Niektorí sa staráme o individuálnu výuku jednotlivých nástrojov, máme aj hromadné lekcie, teoreticky zamerané na rôzne oblasti od harmónií po odpočúvanie hudby, vokálne skúšky, vysvetlenie stavby vokálov, práca v kapele, práca s mikrofóny.“

Nejmladší účastníci spolu se skupinou Od plotny skok

Tým pádom máme celý deň nejako zadenený a po skončení výuky vždy bývajú koncerty, aj žiacke, keď si tu žiaci vytvoria rôzne kapely, nacvičia vybrané piesne a môžu ich zahrať. Keď sa neučí a nie sú koncerty, tak počas voľných chvíľ, kde sa dá, tak tam sa džemuje. Niekde medzi tým je trochu spánku.“

Už niekoľkokrát tu bol spomínaný Ondra Kozák, ktorý vďaka skúsenostiam z organizácii podobných podujatí, má hlavné slovo pri tvorbe toho muzikantského programu, rozdelenia jednotlivých lekcí, či už individuálnych alebo skupinových a jednoducho drží ochrannú ruku a je akýmsi patrónom tých, čo si tu prišli zahrať a niečo sa naučiť. Preto som si ho odchytil po skončení lektorského koncertu a spravil s ním menší rozhovor.

Ak sa nenahneváte, jeho slová preložím do slovenčiny a povyberám niekoľko najzaujímavejších myšlienok, ktoré môžu byť inšpiráciou a povzbudením aj pre tých, ktorí majú obavu ísť na podobnú dielňu.

Ondra Kozák: „Musím byť dobré vyspatý a v dobrej nálade, pretože neustále som v kontakte s ľuďmi, ktorí buď niečo potrebujú, alebo sa chcú iba porozprávať. Okrem toho sa s nimi snažím byť aj trochu mimo, aspoň prehodiť pár slov, pretože mnohí z nich sú plachí a aby sa tu cítili dobre. Stačí sa ich niekedy len spýtať, ako sa majú, či hrajú v nejakej kapele, iba jednou vetou. Oni si potom zapamätajú, že sa o nich niekto zaujímal a spomínajú, že im tu bolo dobre. Ale mňa to aj zaujíma, pretože je to akoby zázrak, že tá komunita u nás akosi funguje. Že sa toľko ľudí dalo dohromady a stále prichádzajú noví a noví.“

A kde sa stále berú? Inde v Európe, kde stretávam iných muzikantov a lektorov, tak nám toto závidia. Že tu v každom meste na Slovensku alebo v Čechách sú pravidelné sleziny, kde sa hrá táto muzika.“

„Môj deň lektora je taký, že ráno sa zobudím, čím neskôr to ide. Po raňajkách nejaká tá prednáška, kým sa ľudia trochu preberú. Prednáška je trochu silné slovo, skôr preberáme skúsenosti, rôzne otázky na rôzne témy. Tu je to hlavne o individuálnych lekciách a nácvikoch v menších kapelách. Poobede je to podobné a večer nejaký ten koncert. Treba ho nejako nazvúčiť, samozrejme sa tu aj fotí, aby ľudia mali nejaké pamiatky a potom sa džemuje. Napríklad v ten prvý večer sa snažím ten džem rozbehnúť, pretože ľudia sa nepoznajú. Som rád, že vždy prídu nejakí noví, avšak treba ich začleniť do toho všetkého. Jednoducho to treba rozbehnúť, aby nebolo ticho, tak zoberiem tu gitaru a začneme. Aby sa aj napríklad nerozbehol nejaký ten džem, ktorý je príliš zložitý, kde začnú hrať pokročilí. Potom tam hrajú štyria pokročilí a ďalších 20 ľudí tam sedí. Síce sa im to páči, ale takto to na tej dielni nechcem. Potom ten džem začneme niekde inde, alebo to láskavo usmerníme tak, aby sa mohli pridať aj tí ostatní. Nie vždy to ide, ale tak nejakto to prebieha.“

„Výber lektorov na takéto podujatie nie je príliš veľký. Dobrých hráčov v Čechách a na Slovensku je dosť, ale to nestačí. Aby to bol dobrý lektor, ku ktorému sa žiaci budú radi vracat', musí mať ešte ďalšie vlastnosti. Po prvé musí mať čas. Jednoducho si musí napríklad zobrat' dovolenku alebo má prázdniny ako Vítek. Že je fajn do party. To znamená, že džemuje s tými ľuďmi, nie je namachrovaný, že nikoho neodsudzuje, pretože nehrá tak dobre. Veľa ľudí ma z toho obavy. Tiež ich mali jeden rok alebo dva, keď sme sem pozvali Ľuboša Malinu. Ako človek je to miláčik, ale

toto ľudia o ňom nevedia, pretože na tom pódiu pôsobí, že má nejakú auru okolo seba. Mysleli sme si, že to bude bomba, prihlási sa veľa ľudí, ale nebolo to tak. Pretože mnohí si povedali, že jednoducho nebudú dosť dobrí, aby sa prihlásili k Ľubošovi Malinovi na bendžo. Takže aj toto niekedy treba brať do úvahy, aby sme neodradili ľudí. Mnohí sú u nás veľmi sebakritickí a plachí. Aj toto sa snažíme odbúravať, že na tých dielniach nikoho nesúdime, nikoho nehodnotíme. Snažíme sa nájsť to dobré a to rozvíjať. A potom ten človek – hudobník ešte musí chcieť učiť. Pretože mnohí sa nejakto, či odposluchom, alebo improvizáciou, naučili hrať, sú špičkoví muzikanti, ale nikdy nad tým nerozmýšľali nejakto metodicky. Nedokážu opísať, prečo robia to, čo robia.“

„Máme šťastie, že Peťo Mečiar, ktorého tu máme celkom pravidelne, hrá na niekoľko nástrojov, ja tiež hrám na niekoľko nástrojov a Vítek tiež, máme nejaké hudobné vzdelanie, takže sme schopní učiť na rôzne nástroje. To je aj ten dôvod, prečo tu tí chlapi sú.“

Siedmy ročník Bluegrass wellnessu azda dopadol dobre. Pred tým sa konal vo Vršatci, v Ošcadnici (známejšej ako Veľká Rača) a tentokrát asi na najlukratívnejšej adrese na Slovensku. Pre mňa osobne to bol vždy akoby každovečerný vchod do iného sveta, keď som prechádzal okolo recepcie v Amálii a stretol tam mnoho známych tvári. Alebo som sa len niekomu prihovoral, či sme povtipkovali. Jednoducho som sa tešil, že tam som. A verím, že nie naposledy, ale najbližšie azda ako účastník.

Dušan Gemerský

Bluegrassové dílny ATAmusic v roce 2023

Od roku 2015 pořádáme s kamarády hudebními kolegy muzikantské dílny, které se v minulých letech spokojeně usídlily na stálé základně – chatě Férovka na Rejvízu v Jeseníkách. Po covidové pauze, kdy to s organizováním akcí pro skutečné lidi bylo všelijak, jsme si letos dopřáli hned pět různých dílen, které absolvovalo přes 160 muzikantek a muzikantů.

Na jaře to byla Zlatohorská hudební horečka, kde jsme se s kolegy z kapely New Aliquot a kytaristkou Šárkou Minářovou (Od plotny skok) věnovali zájemcům o hru na kytaru, mandolinu, dobro a kontrabas.

V září jsme na čtená přání už popáté uspořádali Gillovu vokální dílnu. Tam se věnujeme stavbě i praktickému cvičení vokálů, správné hlasové technice, práci s dechem a vystupování. S výukou mi významně pomáhaly Alenka Schernstein Vítová (Ladybirds, BG Bazar, host nejnovějšího dílu ATAmusic podcastu) a Kamila Moťková (hobojistka, zpěvačka, jogínka, sestra :-)).

Nechyběla ani lekce jógy a samozřejmě večerní koncerty a spousta jamování, jak je snad na všech hudebních kempch světa zvykem.

O hodinu delší dílnu jsme si pak díky posunu času užili s houslisty a clawhammer banjisty na dílně Jesenícký shuffle. Tu svou účastí poctil Zdeněk Roh se svou kapelou The Vacuum Ball. Jejich kapelní workshop a zejména večerní koncert patřil k vrcholům celého prodlouženého víkendu.

Tradičně největší zájem pak byl o listopadovou „kapelní dílnu“ Bluegrass Vegas (lektori New Aliquot + Peter Mečiar).

Z účastníků předem sestavíme skupiny, vybere se repertoár a všichni můžou doma pilovat doprovod, podehrávky a sóla, učít se přichystané vokály a na dílně pak zazářit jako Vega :-)

Letní dílnu Bluegrass Wellness pro muzikant(k)y a jejich drahé polovičky organizujeme spolu s Evkou Beňačkovou. Letos se uskutečnila v nádherném prostředí Vysokých Tater a o tom, jaká byla dílna z pohledu účastníků i lektorů, si můžete přečíst v krásné slovenštině na jiném místě Listů.

Velkou radost mi letos na dílnách udělala nemalá účast mladých hudebníků do 23 let, které jsme podpořili 50% slevou a na něž se můžete v nejbližších letech těšit na prknech, která znamenají bluegrassový svět!

Videa a fotky ze všech dílen najdete na facebookovém a YouTube kanále ATAmusic, případně vás tam zavedou odkazy z webu www.atamusic.eu. Tam mi na sebe případně můžete nechat kontakt a já vám dám o příštích akcích vědět emailem.

Také tam najdete Muzikantskou mapu, která vám může pomoci najít ve svém okolí podobně zapálené spoluhráče. A to je často víc, než jakákoliv dílna nebo učebnice! (atamusic.eu/mapa)

Ondra Kozák

Čapek Instruments oficiálními zástupci Bluechip Picks

Trsátka a palce Bluechip Picks používají nejlepší světoví hráči na kytaru, banjo, mandolínu i dobro.

Chris Thile, Bryan Sutton, Doyle Lawson, Rob Ickes, Marc Pruet, Cody Kilby, Rhonda Vincent, Ron Block nebo Mike Marshall – ti všichni hrají s Bluechip Picks.

Trsátka Bluechip Picks jsou vyrobeny ze speciálního patentovaného materiálu s extrémní trvanlivostí, který dokáže z nástroje dostat skvělý zvuk.

Rostá Čapek (www.apek.us) získal oficiální zastoupení této značky a díky tomu si fantastické Bluechip Picks můžete koupit i v České republice.

Objednávejte na capek@apek.us

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLEŽITOST PRO MLADÉ TALENTY!

Stejně jako letos Honza Handlík i v příštím roce bude mít jeden mladý muzikant nebo muzikantka možnost zúčastnit se věhlasného bluegrassového workshopu v USA!!! Nadační fond Rosti a Ivy Čapkových uhradí školné, ubytování i letenku!

Podmínky:

- občan ČR ve věku 12 - 23 let (u nepnoletých nutný doprovod jednoho dospělého na vlastní náklady)
- středně pokročilý hráč na kytaru / banjo / housle / mandolínu / dobro / kontrabas
- základní znalost anglického jazyka
- výběr proběhne na základě zasláné videopříhlášky (cca 3 - 5 minut), v níž se uchazeč / uchazečka krátce představí a předvede svou hru

Termíny:

- zaslání videa na email iva@capek.us do 31. 12. 2023
- vyhlášení výsledků do 31. 1. 2024
- workshop proběhne 16. - 22. 6. 2024 v Tennessee v USA

DEJTE VĚDĚT VŠEM, KOHO BY TO MOHLO ZAJÍMAT!

Rost'a a Iva Čapkovi založili v roce 2022 svůj nadační fond na pomoc talentům akustické hudby a především bluegrassu. Česká republika je v oblasti bluegrassu jedinečným ostrovem mimo USA a bylo by škoda o tuto tradici přijít.

Aby mohl fond fungovat a pomáhat bluegrassu a jeho talentům, musí samozřejmě získat dostatečné množství finančních prostředků, ze kterých hradí výše zmíněné náklady. Veškeré peníze získané pro nadační fond jsou používány pouze a výhradně na tyto účely.

Chceš pomoci talentům? Přispěj prosím na účet Nadačního fondu Rosti a Ivy Čapkových jakoukoli částkou, jednorázově nebo pravidelně – č. ú. 102 500 102/2010. I malá částka pomůže! Děkujeme!

Další informace najdete na www.capek.us

Nadační fond Rosti a Ivy Čapkových podporuje talenty!

Vojta Šlajs na Banjo Campu Bély Flecka

Vojtu znám z našich dílen v Malých Svatoňovicích. A byl jsem mile překvapen, když jsem se dozvěděl, že se letos zúčastnil akce, která se oficiálně jmenovala BLUE RIDGE BANJO CAMP VOL. 4 HOSTED BY BÉLA FLECK. Konala se letos 15. - 20. srpna ve městě Brevard v Severní Karolině.

Ahoj Vojto, pojďme hned k věci: co bys doporučil nám, organizátorům dílen dělat jinak a lépe poté, co ses zúčastnil Fleckova Campu?

Ahoj, je asi důležité podotknout, že dílna byla jen pro banjo a účastníci se na ní mohli dostat pouze pomocí výběrového řízení. Nechtěl bych tedy přímo porovnávat tuto dílnu s našimi českými dílnami. Prostřednictvím videí, které jsme každý nahráli jako součást přihlášky, nás rozdělili do skupin podle úrovně hraní a také stylu, kterým hrajeme. Například skupina Mahagon byla více do jazzu, já byl ve skupině Javor, kde jsme se zaměřovali více na hraní klasické hudby, bluegrassu a melodických

technik. Skupina pro banjisty, co hrají clawhammer byla skupina Ořech. A Bříza pro drcení základnějších technik a další dvě skupiny. Toto rozdělení mi připadalo jako velmi zajímavý nápad, který mi vyhovoval. Myslím, že jsem díky němu dostal relevantnější informace pro moji hru a doslova hromadu materiálů, které mohu určitě využít. Pro tyto jednotlivé skupiny pak rozepsali party na závěrečný koncert, kde jsme jako celek hráli asi pět skladeb, které byli například Roun od Antonia Salieriho nebo kompozice soundtracků ze Star Wars. Výuka jako taková byla velmi koncentrovaná a všichni účastníci se na vzájem chovali při lekcích velmi ohleduplně z hladu po informacích.

Blue Ridge Banjo camp

Bylo třeba více znalosti hudební teorie, než je běžné na dílnách u nás. Jednotlivé lekce byly věnovány jednotlivým technikám, jako třeba arpeggio a jejich rozborům pro aplikaci. Jako lektori zde byli Béla Fleck, Tony Trischka, Kristin Scott Benson, Adam Larrabee, Greg Liszt a Mark Schatz.

Jaký byl běžný denní program?

Po snídani bylo ráno s Bélou, kde vždy po ránu zahrál pár skladeb a svých nových motivů a poté jsme pracovali na společných skladbách na koncert. Pak jsme měli první blok skupinových lekcí s jedním z lektorů, které trvaly 75 minut. Po obědě následovaly další dvě stejně dlouhé lekce jednotlivě s dalším z lektorů (u každého z lektorů jsme za kemp měli dvě lekce). Poté jsme měli chvíli volného času na samostatné cvičení skladeb a zkoušení nově objevených technik. Během volného času byla příležitost si prohlédnout a vyzkoušet věnované nástroje určené k dražbě. Výtěžek dražby je použit na pokrytí školného mladým talentům. Největším tahákem dražby bylo banjo Průcha - Spirit Steve Dilling special model, bylo to banjo vyrobeno co nejbližší specifikacím Bélova banja. Pro dražbu ho vyrobil a věnoval Jaroslav Průcha. Mělo ohromný úspěch a myslím, že plno dobřejších banjistů ho bude chtít objednat. Tohle banjo se vydražilo za neuvěřitelných 7 800 USD. Protože jsem hodně času strávil s Jardou a Honzou na jejich stánku, musím říct, že mě překvapil s jakou úctou a zájmem jsou banja Průcha v Americe vnímána. Všichni byli velmi spokojeni se seřazením a set-upem banj, která zde Honza s Jarda na místě prodávali. Vždy po večeri byl naplánován koncert pozvaných hostů. Následovalo všemi oblíbené jamování.

Jaká byla úroveň jamujících? Byli to samí střelci?

Velká většina byli střelci, jamující skupiny byly spíše rozděleny stylem bluegrassu a old timu. Nezávisle na úrovni pokročilosti jamujících se vždy navzájem respektovali. Přijeli jamovat i lidé mimo kemp, jako například Lee Bidgood a lidé z okolí, co zde byli třeba na kytarové Bryan Sutton dílně.

Se kterými učiteli jsi přišel do styku a co tě na nich zaujalo?

Měl jsem možnost mluvit se všemi výše uvedenými lektory. Osobně mluvit s Bélou, Tonym a Gregem byl můj sen. Byl jsem překvapen, jak pokorní lidé to jsou. Béla i Tony mi říkali, že se těší na plánované koncerty v Česku. Tony říkal, že od něj lidé už tolik nekupují fyzická CDčka a že zvažuje místo nich přivést jako merch ponožky.

Já jsem si z Tennessee Banjo Institutu v roce 1990 přinesl hlavně poznání, že Scruggs je (nejen) v USA banjová ikona první velikosti, zatímco tady se v té době uctíval:-) hlavně Tony Trischka. V jakém směru Camp obohatil tebe?

Dílna mi otevřela oči, jak rychle se rozvíjejí nové techniky a styly hraní na banjo, že banjo není striktně bluegrassový nástroj. Adam Larrabee a Greg Liszt jsou skvělými příklady nové generace banjistů, kteří posouvají hranice toho, jak je možné na banjo hrát. Na lekcích nám ukazovali, jak hrají na banjo čtyřprstou technikou a jaké možnosti jim to otevírá v jejich hře. Scruggs je neuvěřitelná legenda a určitě je jeho hra stále brána jako základ vstupu do světa banja. Ale už to určitě není bráno jako to nej.

Vojta Šlajs a Tony Trischka

Kolik tě celá ta sranda stála a jak jsi to ufinancoval?

Za financování celé cesty a dílny jsem moc vděčný své mamce, která cestu a pobyt pokryla. Týden před dílnou jsem strávil ještě v Chicagu Illinois a Indianě, kde jsem hrál na křtu nového CD mého kamaráda Metta Scutchfielda, na kterém jsem měl příležitost spolupracovat. Jedná se o mezinárodní projekt, na kterém můžete slyšet i další české muzikanty. Takže nedokáží přesně říct částku odpovídající jen cestě na dílnu. Cena dílny s ubytováním a jídlem vyšla zhruba na 32 tisíc korun a jedna zpáteční letenka do Prahy z blízkého letiště něco kolem 25 tisíc korun.

Pokud vím, tak teď studuješ vysokou školu. Jakou a jak to jde?

Studuji v Praze na ČVUT fakultě strojní, obor Teoretický základ strojního inženýrství.

Baví mě to, ale je časově náročné studium skloubit s hudbou.

S kým tě můžeme v Čechách vidět hrát a jaké jsou tvé hudební plány?

Hraju v pražské kapele Handl, momentálně se snažím rozvíjet v sólových banjo skladbách, k čemuž mě dílna inspirovala. A plánuji pracovat na projektu další plánované kapely.

Díky za rozhovor, hodně štěstí!

více o campu na <https://www.blueridgebanjocamp.com/>

Ptal se Petr Brandejs

Billy Strings 8.8.2023

Huxleys Neue Welt, Berlín, Německo

Nevím, jak to máte vy, ale já jsem si vždycky při sledování záznamů amerických bluegrassových koncertů a festivalů říkala, jaká je tam skvělá atmosféra, a že bych to někdy chtěla zažít. Proto, když jsem se v zimě dozvěděla o letní evropské tour Billyho Stringse, neváhala jsem ani vteřinu a věděla jsem, že tam musím jet. Z výběru možných destinací to padlo vzhledem k vzdálenosti jasně na Berlín. Jakou radost jsem měla, když jsem zjistila, že koncert bude v hudebním klubu na stání! Mé představy dostávaly jasnější barvy.

Půl roku utekl jako voda a nastal den „D“. Trochu mě strašily obavy, aby publikum nebylo „suché“ a nebylo to zklamání. Tyto myšlenky mě však začaly opouštět hned při příjezdu k hudebnímu klubu, kde už tři čtvrtě hodiny před pouhým otevřením klubu a dvě hodiny před samotným koncertem stála několikametrová fronta čekajících fanoušků. Jak na to od nás nejsme zvyklí, padaly z úst naší čtyřčlenné výpravy myšlenky plné nejistoty, zda stojíme ve správné frontě. Brzy se ale začaly trousit další a další fanoušci vystrojení v tričkách, mikinách a čepicích Billyho Stringse, v batikovaných lacláčích, mikinách nebo i ponožkách a jiných méně či více výrazných módních kreacích.

Chvillemi jsem si připadala jako na hipsterké akci. Nutno dodat, že naprostá většina scházejících se lidí byla věkově odhadem pod 50 let, nemálo jich bylo dokonce pod 30. O správnosti našeho zařazení ale už nebylo pochyb. A ti, co s námi netrpělivě čekali v dešti ve stále rostoucí frontě, tam nebyli náhodou, nepřišli se jen tak ze zvědavosti podívat, věděli naprosto přesně, na co se těšit. Většině z nich, včetně nás, šlo o to, získat co nejlepší místa pro vychutnání si koncertu. Naším cílem bylo dostat se co nejdříve dopředu, což v našem stádiu fronty vystačilo zhruba na čtvrtou řadu. Radost z relativně dobrého místa vystřídala trochu nepříjemná představa jeho uhájení.

Po hodině stání v přibývajícím davu s se z repráků ozvalo v angličtině: „Za 10 minut přijde duha.“ Na podiu bylo vše precizně připravené, jen ladiči přišli doladit nástroje a mohlo to začít.

Kapela nastoupila ve složení: Jarrod Walker (mandolína), Royal Masat (basa), Billy Failing (banjo), Alex Hargreaves (housele), a William Apostol alias Billy Strings (kytara zpěv) a bez jediného slova či okolku spustila hit Tonyho Rice Likes of Me následovaný téměř bez pauz Know It All, Ralph's banjo special a Heartbeat of America. Všechny nás hned při prvních tónech posadila na zadek silná basa. Díky aparatuře, za kterou by se nestyděla ani metalová kapela, a díky vlastním zvukům byl zvuk perfektně vyladěný. Dav se dal do pohybu – někdo se pohupoval do rytmu, jiný aspoň kýval hlavou, někdo skotačil, tančil a dováděl, někdo pařil jako na rokovém koncertě. Na většině obličejů se rýsoval úsměv, panovala uvolněná, pohodová atmosféra. Muzikanti předváděli precizní výkony. Dlouhá složitá propracovaná sóla, která při jejich poslechu doma mohou působit jako trochu přehnaná, dostávala lidi v sále naopak do varu – užívali si jejich až psychedelického účinku a s jejich délkou rostla lačnost po refrénu, který si budou moci s Billym zazpívat. Ano, spousta lidí tam zpívala, někteří očividně znali komplet celé texty. A nebyly to jen texty autorských písní, ale zazpívali si s chutí i Long Journey Home a jiné bluegrassové klasiky.

Billy byl po celou dobu koncertu skoupý na slovo, rozhodně nedělal žádnou řečnickou šou, ale hudebně to byl opravdu silný zážitek. Nechyběl teda ani pověstný větrák, aby Billymu vlály vlasy. Osobně se mi to na záznamech z koncertů nikdy moc nelíbilo, ale musím přiznat, že naživo to mělo svůj efekt.

Po odehrání dvanácti písniček si kapela udělala asi 30 minutovou pauzu, což byl pro někoho impulz dojít si ulevit, zakouřit nebo napojit se, ale pro jiné to byla příležitost ulovit si lepší místo, takže jsme si museli stále hlídat svou pozici. Tu jsme sice uhájili, ale jak se to kolem nás obměnilo - přišly nové tváře a ti původní se taky snažili umístit na své původní místo, začalo být vpředu poněkud husto a tančící dav začal být lehce nebezpečný. Od jedné slečny jsem dokonce při jejích vášnivých tanečních kreacích dostala temenem do nosu. Nenechali jsme se tím ale otrávit a i druhou část jsme si taky pořádně užili. Kromě průřezu autorské tvorby jsme měli možnost si poslechnout a zazpívat i Blue Virginia Blues. Dav po poslední avizované písničce jásal, křičel, pískal a tleskal tak vehementně a dlouho, že kapela přidala ještě dvě skladby.

Bezprostředně po koncertě jsme kromě hudebního nadšení cítili taky teda už méně příjemnou bolest nohou a zad z několika hodinového stání. Všichni jsme se ale shodli, že to rozhodně stálo za to. Pocit obohacení a nadšení v nás rezonoval ještě dlouhou dobu a i teď, s odstupem jednoho měsíce píši tento text se značnou nostalgií. Pokud někdo váháte, zda na podobnou akci taky příště vyrazit, tak určitě doporučujeme: „Jděte do toho!“ Je to opravdu nezapomenutelný zážitek a s koncerty v „našich vodách“ naprosto nesrovnatelný.

Hana Veiglová

Od plotny skok: Známe se

Když myslím na skupinu Od plotny skok, vždycky se mi trochu přičí uvažovat o nich jako o dámské kapele. Vždyť o ostatních se také nemluví jako o pánských nebo smíšených souborech. Mám trochu pocit, jako by ten samotný přívlastek byl poněkud dehonestující, jakoby potvrzoval nějakou kuriozitu, že vůbec existuje skupina složená z žen. Skupina Od plotny skok přitom žádný vysvětlující doplněk rozhodně nepotřebuje.

Už při prvním CD s výstižným názvem Ladygrass jsem si potvrdil, že ženský přístup v bluegrassu nepředstavuje jen Alison Krauss nebo Rhoda Vincent. A potěšilo mě, že do českého prostředí přináší písně skvělých autorek, jako Donna Ulisse, Carrie Hassler nebo Claire Lynch. Nicméně při poslechu nového CD s názvem Známe se, si uvědomuji, že ženská ruka je na výsledku opravdu znát. Celé album se nese v pohodovém duchu, nesnaží se překvapit rychlostí nebo náročnými sóly a opravdu se moc příjemně poslouchá.

Album obsahuje šestnáct skladeb, z toho šest je autorských, a ostatních deset je s vlastními texty. Romana Dian Soukupová, Šárka Minářová, Martina Hájková i Jana Musílková se představily jako vyzrálé skladatelky i textařky a je jisté, že ještě dále porostou. Právě na textech je nejlépe znát ženská ruka skupiny. V textech se neobjevují tiráky a harleje, pověšení zločinci, divočí kovbojové ani hromadné přestřelky. Písničky jsou přemýšlivé, citlivé a dotýkají se běžných každodenních problémů, vztahů, lásky i zklamání, ztráty, ale i naděje a radosti ze života nebo rodičovská zkušenost.

Pobavila mně vtipná, swingující skladba Ranní ptáče o strastích brzkého vstávání (*Mám ráda, když kohout mě budí, však nesmí to moc brzo být. Když rosa mě na tváři studí, to já tiše začínám klít*), trefně zařazená za bluesovku o proflámané noci Dnes svůj nemám den (*Dnes svůj nemám den, dnes mám pocit zlej, tak se nediv, že tu takhle sedím, plnou nalejvej*). Asi jedinou skladbou s klasickou americkou tematikou je mollovka Dál na svou pěst, vyprávějící o zlaté horečce na Aljašce; hned jsem dostal chuť si ji zahrát někde na jamu. Album vrcholí písní Adam a Eva (My Lord Delivered Me, proslavené třeba Doylem Lawsonem) a a capella songem Káva a čaj; v obou se mísí krása bezchybných vokálů s povedeným a vtipným textem.

CD nahrál ve svém studiu Ataman Ondra Kozák, a postaral se i o mix a mastering. Potěšil mně příjemný, graficky povedený papírový přebal, který uvnitř obsahuje vložený booklet s fotografiemi a pěti vybranými texty. Skupina Od plotny skok se představila nejen jako skvělé muzikantky, ale i autorky a textařky, a jsem opravdu zvědavý, jak se budou dál vyvíjet. K jejich CD se určitě budu rád a s chutí vracet.

Martin Čechura

Monogram C&W Club: Poslední výstřel – CD

Po rovných dvaceti letech se první z českých Monogramů, založený v roce 1987, přihlásil novým gramofonovým projektem. Po úvodní kolekci Monogram (2000) a Na Aljašce (2003) je to v pořadí třetí kolekce ryzí country, těžící z elitní a časem ověřené zámořské produkce.

Album se jmenuje Poslední výstřel a nabízí celkem 23 nahrávek v minimálně stejně dokonale zvládnuté atmosféře country 60. a 70. let. jako na předchozích projektech. Jeho úvodní část, celkem osmnáct písníček, je jakýmsi holdem textařského mistrovství rodáka ze Dvora Králové, textaře, grafika a malíře i majitele ceny za rozvoj kultury pro město Dinkelsbühl, kde od 80. let žije, Mirka Skunka Jaroše. V případě alba Poslední výstřel je nejdůležitější jeho textařská profese. Dokonale, a v našich podmínkách nejdokonaleji, skloubená s citem pro hudební linku, propojená úctou k originálním námětům a textům. V těch Skunkových zpívají hradecká Dělová koule, Wabi Daněk, Pavel Bobek, Malina Brothers a nejnověji i Monogram v češtině skutečně to, co v originálech například

Johnny Cash (Folsom Prison Blues) a s June Carterovou (Jackson), Bobby Bare (Detroit City), Redd Steward (Tennessee Waltz), Merle Haggard (Silver Wings), Gordon Lightfoot (Did She Mention My Name), nebo Johnny Horton (First Train Headin' South).

Náčelník Monogramu, Ruda Domanský, k nim neměl daleko, protože už v roce 2015 se podílel na vzniku Skunkova zpěvníku, který pod názvem Montgomery – Písně Mirka Jaroše-Skunka vydalo nakladatelství G+W spol. s. r. o.

Za pozornost ovšem stojí i zahraniční kousky adaptované do češtiny neméně sugestivně samotnými členy Monogramu.

Zkrátka a dobře. Album Poslední výstřel je bezvadná kolekce country, dokládající mimořádnou intenzitu, s níž americká country pronikla do krevního oběhu celého spolku Monogram C&W Clubu a jeho elán, s nímž ji k nám dopravil.

Více o kapele najdete na:
<https://www.monogramcw.cz/>

Mirek Černý

Kalendář akcí 2023 / 2024

ALBUM

08. 12. 2023	Freinfels, Německo, vánoční trhy
09. 12. 2023	Freinfels, Německo, vánoční trhy
15. 12. 2023	Chomutov, Párty stan, country bál
17. 12. 2023	Místo u Chomutova, Kostel, adventní koncert
22. 12. 2023	Chomutov, Párty stan
23. 12. 2023	Oberwiesental, Německo
13. 01. 2023	Staňkov, kulturní dům, country bál
27. 01. 2023	Kláštorec nad Ohří, kulturní dům, country bál
08. 02. 2023	Mladá Boleslav, kulturní dům, Saloon v modrém
10. 02. 2023	Kadaň, Skautský potlask
22. 02. 2023	Hora sv. Kateřiny, restaurace Sruby

BG CWRKOT

20. 01. 2024	Nový Jičín, Klub Galerka
23. 03. 2024	Velešín, Vinárna Zlatá růže

BLACK JACK

09. 12. 2023	Jičín, kavárna Republika
16. 12. 2023	Velešín, vinárna Zlatá růže

13. 07. 2024 Mstětice u Maršovic, festival Hájek 2024
03. 08. 2024 Chlumek - Měřín, festival Chlumecký festbál

BLUE EYES

07. 12. 2023 Ústí nad Labem, BG večer
21. 12. 2023 Ústí nad Labem, Interporta

BRZDAŘI

06. 12. 2023 Praha, restaurace U Vodárny
15. 01. 2024 Praha, restaurace U Vodárny
07. 02. 2024 Praha, restaurace U Vodárny
06. 03. 2024 Praha, restaurace U Vodárny

COP

12. 12. 2023 Plzeň, Měšťanská beseda
13. 12. 2023 Brno, kulturní středisko Omega

KVINTET PÍSEK

19. 12. 2023 Písek, Velké náměstí

MODROTISK

16. 12. 2023 Potočná u Jindřichova Hradce, stodola U Majdy
18. 01. 2024 Plzeň, ACW
19. 01. 2024 Litoměřice, Pivovarská dílna

NEW ALIQUOT

07. 12. 2023 Brno, jazz bar U kouřícího králíka
08. 12. 2023 Nitra (SK), CAWCA, host Allan Mikušek a Henrich Novák
09. 12. 2023 Ostrava, Klub Parník, Festival Bluebells
18. 01. 2024 Plzeň, Vinyl Club & Cafe (+VanSwing)
19. 01. 2024 Praha, Restaurace u Vodárny
20. 01. 2024 Lovosice, Lovo Café (Od plotny skok)

NOČNÍ VLAK

24. 11. 2023 Slatinice, dům u Balneo
06. 01. 2024 Velešín
20. 04. 2024 Petrovice nad Orlicí, festival Petrovické folkování 2024

POUTNÍCI

06. 12. 2023	Kuřim, Hospůdka
07. 12. 2023	Olomouc, Horní náměstí, vánoční trhy
08. 12. 2023	Brno, Moravské náměstí, vánoční trhy
09. 12. 2023	Hrádek u Nechanic 18:00 Zámek
10. 12. 2023	Tanvald, kino Jas Járy Cimrmana
13. 12. 2023	Lukavice, rozsvícení vánočního stromu
14. 12. 2023	Hošťálková u Vsetína, Hospoda koncert
15. 12. 2023	Hranice, Masarykovo náměstí, vánoční trhy
16. 12. 2023	Jesenice u Rakovníka, klub Truhlárna
17. 12. 2023	Město Touškov, KC Kinokavárna
20. 12. 2023	Brno, náměstí Svobody, vánoční trhy
20. 12. 2023	Nový Jičín, Masarykovo náměstí, vánoční trhy
20. 12. 2023	Vsetín, náměstí Svobody, vánoční trhy
25. 01. 2024	Žďár nad Sázavou, dům kultury
26. 01. 2024	Nové Dvory u Kutné Hory, restaurace U Hájků
30. 01. 2024	Plzeň, Měšťanská beseda
31. 01. 2024	Říčany, KC Labuť
08. 02. 2024	Pelhřimov, Malá scéna
09. 02. 2024	Třeboň, Lázně Aurora
22. 03. 2024	Přelouč
23. 03. 2024	Lysá nad Labem, kino
25. 04. 2024	Zlín, Zelenáčova šopa
26. 04. 2024	Rokytnice v Orlických horách

SAKRAPES

09. 12. 2023	Vír, Vírský sumec
02. 03. 2024	Brno, jazz bar U Kouřícího králíka, host SoVS Plzeň

SOVS

09. 12. 2023	Plzeň, ACW, host Blackout Bluegrass Band
27. 01. 2023	Plzeň, ACW, host 3rd Illinois String Band
16. 03. 2024	Plzeň, ACW, host Sakrapes

Věnujte k Vánocům členství v BA svému blízkému, nebo kamarádovi!
Výhody najdete na straně 2. Více se dozvíte na: www.bacr.cz

Servis

- Chystané album skupiny New Aliquot. Skupina New Aliquot chystá po 4 letech novou desku. Natáčet se bude u Ondry Kozáka ve Studiu Ataman a bude obsahovat 14 převážně vlastních písní a instrumentálek v aranžích balancujících mezi bluegrassem a new acoustic music. Jako sólový zpěvák se kromě Ondry (kytara, housle) představí tentokrát také Pavel Tim Duda (kontrabas, kytara). Ze svých podivuhodných autorských šuplíků vytáhli na světlo několik instrumentálek Vítek Hanulík (mandolína, kytara) a Karel Začal (dobro). Kousky některých skladeb můžete vidět a slyšet v živém sestřihu „PostCovid Medley“ na webu newaliquot.com. Novinky z natáčení a další ukázky z chystané desky se během zimních měsíců objeví také na [facebook.com/newaliquot](https://www.facebook.com/newaliquot).

New Aliquot

- Na stránkách BAČR najdete v menu novou položku E shop. Zatím zde můžete pohodlně zakoupit vstupenky na příští Banjo Jamboree a sborník shrnující 50 let festivalu. (Přípomínka: Vánoce se blíží!:-)
- V Malých Svatoňovicích proběhla 28. bluegrassová dílna. Petr Brandejs připravuje další JamCamp podle Wernickovy metody na 12. - 14. 1. a dílnu v Novém Jičíně na 5. - 7. 4. Více na petrbrandejs.cz.
- Pokud si chcete poslechnout inteligentní rozhovory Marka Ebena s bluegrassisty, v archivu ČT najdete Johna Cowana a Neda Lubereckího v pořadu Na plovárně.
- Na webu ČRo Olomouc a jeho pořadu Na cestě už najdete 4 pořady záznamů z Banjo Jamboree. Kromě toho jsou tam i další zajímavosti žánru F+C. Děkujeme Jarce Noskové a jejímu týmu!

- Vítězem dražby pětistrunného banja, které věnoval Jarda Průcha ve prospěch festivalu Banjo Jamboree, se stal Ondřej Pospíšil z Hradce Králové, který hraje na dobro a na banjo teprve začíná. Gratulujeme a přejeme mu, ať mu to na tento skvělý nástroj jde samo a děkujeme mu za účast v aukci. Firmě Průcha velice děkujeme za podporu a gratulujeme ke 45. výročí vzniku firmy. Přejeme mnoho dalších úspěšných let a mnoho skvělých nástrojů vyrobených pro muzikanty po celém světě.

- Co nového s EBMA (Evropskou bluegrassovou asociací)? Po několikaletém, téměř úplném útlumu činnosti zveřejnilo v lednu předsednictvo EBMA vedené Eugenem O'Brienem návrh na rozpuštění Evropské bluegrassové asociace z důvodů neudržitelnosti. Díky iniciativě několika lidí, aktivních na evropské BG scéně v čele s Christopher Howard-Williamsem, se to nestalo a na valné hromadě, která se konala online 25. 10. 2023, bylo odhlasováno pokračování činnosti asociace, kterou do řádných voleb povede přechodné předsednictvo (Interim Board). Aktuálně je opět možné se stát členem EBMA (až do 31. 1. 2024 zdarma) a hlasovat pro nové předsednictvo, které by mělo začít fungovat od 1. 2. 2024. Veškeré další informace a možnost registrace najdete na webu EBMA: <https://www.ebma.org/>

Bluegrassové listy chtějí přinášet aktuální informace o dění v kapelách a vydaných CD. Pokud jste vydali nové album a chcete, abychom publikovali jeho recenzi, pošlete nám je na adresu redakce, přímo na adresu redaktora (Martin Čechura, Sedlecká 13, 323 00 Plzeň) nebo si nás najdete na festivalech a koncertech.

Milí čtenáři,

považujeme BAČR za služebníka českého bluegrasu pro jehož rozkvět jsou klíčoví jak fanoušci, tak i kapely. Tyto dvě skupiny se v našem žánru samozřejmě často prolínají. Abychom podpořili kolektivní členství kapel (za 700kč / rok s více výtisky BL zasílanými na jednu adresu), uvádíme zde jako malou reklamu jejich jména a webové stránky.

Album - www.albumband.cz

Petr Brandejs

Asi tak - kapelaasitak.webnode.cz

Blackjack - www.blackjackband.cz

Bluegrass Cwrkot - www.cwrkot.cz

Blue Hat - www.facebook.com/bluehathradeckralove/

Brzdáři - www.brzdari.cz

Direct - www.direct.webnode.cz

Grassroad - www.grassroad.cz

Handl - www.handl.wz.cz

Maňana **BG band** - www.mananaband.cz

Milkeaters - www.milkeaters.cz

Monogram CW - www.monogramcw.cz

Od plotny skok - www.odplotnyskok.estranky.cz

Poutníci - www.poutnici.cz

Ptačoroko - www.ptacoroko.cz

Topinqui - www.topinqui.com

Uzávěrka BG listů č. 1/2024

je 31. 1. 2024. Informace o svých akcích a články do BG listů můžete poslat **Martinovi Čechurovi** na e-mail : mcechura@zcm.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. Stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vrátet.

© copyright 1996 - 2023

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Čteš Bluegrassové listy někoho jiného?
Podpoř nás a staň se členem - viz str. 2.

www.facebook.com/bluegrassova.asociace

www.bacr.cz

www.instagram.com/bluegrassova.asociace/

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR z.s., ročník XXVII, číslo 4, prosinec 2023.
Titulní fotografie: Modré strunky na festivalu Jizerská nota. (Foto Jaroslav Žanta).

Adresa vydavatele a redakce: BAČR z.s., Bludovice 137, 741 01 Nový Jičín.
Vychází nejméně dvakrát ročně. Uzávěrka: 15. 11. 2023.

Zodpovědný redaktor: Martin Čechura, sazba: Petr Maišaidr, logo: Vince.